

EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO

Bryssel, 30. marraskuuta 2004 (07.12)
(OR. fr)

15446/04

LIMITE

PE-QE 344

**ALUSTAVA EHDOTUS VASTAUKSEKSI Frank VANHECKEn 15.10.2004 esittämään
KIRJALLISEEN KYSYMYKSEEN nro E-2374/04**

Lähettiläjä: Neuvoston pääsihteeristö

Vastaanottaja: Jäsenvaltioiden pysyvät edustustot

Asia: **"Huumelausekkeen puuttuminen EU:n ja Marokon välisestä
assosiaatiosopimuksesta"**

1. Valtuuskunnille toimitetaan oheisena

- edellä mainittu kirjallinen kysymys
- pääsihteeristön laatima alustava vastausehdotus.

2. Jos valtuuskunnat eivät esitä huomautuksia **10 työpäivän** kuluessa tästä päivästä, alustava vastausehdotus annetaan pysyvien edustajien komitealle (Coreper I) ja neuvostolle hyväksyttäväksi.

Mahdolliset valtuuskuntien huomautukset käsitellään yleisten asioiden työryhmässä.

esittäjä(t): Frank Vanhecke (NI)

neuvostolle

Aihe: Huumelausekkeen puuttuminen EU:n ja Marokon välisestä assosiaatiosopimuksesta

Marokko on yksi maailman suurimmista kannabiksen tuottajista (47 000 tonnia vuosittain) sekä suurin hasiksen viejä Eurooppaan. YK:n huumeiden ja rikostentorjuntavirasto UNODC on pannut merkille, että jatkuvasti laajeneva "kannabisteollisuus" on vallannut neljänneksen Rif-vuoriston maatalouden käytössä olevasta pinta-alasta. UNODC:n johtajiin kuuluva Antonio Maria Costa varoitti 8. syyskuuta 2004 Marokon kannabistuotannon maailmanlaajuisesta ulottuvuudesta ja sen aiheuttamasta kansainvälisestä rikollisuudesta ja vakavasta terveysriskistä (Afol News, 8. syyskuuta 2004).

EU:n on kiireesti ryhdyttävä huumeidenvastaisessa taistelussa toimiin jäsenvaltioidensa rajojen ulkopuolella. Tanskan oikeusministerin Lene Espersenin mukaan eräs väline tässä taistelussa on niin kutsutun huumelausekkeen sisällyttäminen EU:n ja kolmansien valtioiden välisiin sopimuksiin (Tanskan EU-puheenjohtajuus 2002, 'European action againts drugs' (yhteisön huumeidenvastaiset toimet), 14. syyskuuta 2002).

Sosiaalimaantieteilijä Paolo De Mas, jota pidetään yhtenä parhaista Marokon tuntijoista, totesi jo vuonna 1995, että Marokossa vallan kriminalisoinnin ja rikollisuuteen perustuvan valtaantulon kaksinkertainen prosessi oli lopullisesti juurtunut. Marokko olisi hänen mukaansa näin ollen luokiteltava niin kutsutuksi huumevaltioksi. Edellä mainitusta YK:n tutkimuksesta käy ilmi, että kaksi kolmasosaa Rif-vuoriston maanviljelijöistä kasvattaa kannabista. Marokon viranomaiset eivät halua tuoda kyseisiä henkilöitä oikeuden eteen.

EU:n ja Marokon välinen assosiaatiosopimus allekirjoitettiin 26. helmikuuta 1996. Ainoastaan ihmisoikeudet ja demokraattisten periaatteiden noudattaminen sisältyvät sopimuksen 'keskeisiin periaatteisiin'. Toisin kuin Cotonoun sopimuksessa eivät 'lahjonnan torjunta' ja 'hyvä hallintotapa' ole tämän sopimuksen olennaisia tekijöitä, joiden laiminlyöminen voi johtaa seuraamuksiin. Onko neuvosto samaa mieltä Paolo De Masin kanssa? Eikö 'huumelausekkeesta' – missä muodossa tai merkityksessä tahansa – missään vaiheessa neuvoteltukaan? Jos vastaus on kielteinen, miksei se ollut neuvottelujen kohteena? Katsooko neuvosto, että Marokon viranomaisten toimet huumeiden tuotantoa vastaan ovat riittävät? Mitä mahdollisuuksia neuvostolla on Marokon viranomaisten painostamiseen?

VASTAUS

Frank VANHECKEN

kirjalliseen kysymykseen nro E-2374/04

Neuvosto on hyvin tietoinen kysyjän mainitsemasta ongelmasta.

Kysymyksessä mainittujen toimien riittävänä oikeusperustana voidaan pitää 26.2.1996 allekirjoitetun ja 1.3.2000 voimaan tulleen Euroopan unionin ja Marokon välisen assosiaatiosopimuksen 62 artiklaa, jossa erityisesti määrätään yhteistyöstä huumausaineiden torjunnassa.

Yhteistyön tarkoituksena on 62 artiklan mukaisesti tehostaa yleisiä toimintaperiaatteita ja toimenpiteitä huumausaineiden ja psykotrooppisten aineiden laittoman tuotannon, tarjonnan ja kaupan ehkäisemisessä ja torjunnassa sekä kitkeä pois kyseisten tuotteiden laitton käyttö.

Osapuolet määrittelevät yhdessä omien lainsäädäntöjensä mukaisesti tavoitteiden saavuttamiseksi tarvittavat yhteistyöstrategiat ja -menetelmät. Assosiaatiosopimuksessa määrätään myös vaihtoehtoista kehittämistä koskevien ohjelmien valmistelusta ja toteuttamisesta alueilla, joilla narkoottisia kasveja tuotetaan laittomasti, sillä tuotanto keskittyy pääasiassa Pohjois-Marokon syrjäisille ja alikehittyneille alueille.

Edellä mainituilla aloilla käynnistetyn yhteistyön lisäksi Marokko ja Euroopan unioni perustivat vuonna 2003 joukon teknisiä alakomiteoita, joiden tarkoituksena on vastata kumppanuuden puitteissa määriteltyjen ensisijaisten toimien täytäntöönpanosta. Yksi alakomiteoista vastaa oikeus- ja turvallisuusasioista. Sen ensimmäisessä kokouksessa 29.1.2004 keskusteltiin perusteellisesti yhteistyöstä huumausaineiden torjunnassa. Marokko on tietoinen ongelmasta ja sen vaikutuksista ja ilmoittanut olevansa valmis yhteistyöhön, mutta se on vedonnut Eurooppaan ja muihin maihin tuen saamiseksi ja toivonut, että ongelmaa tarkasteltaisiin kokonaisvaltaisesti ja johdonmukaisesti.

Naapuruuspolitiikan puitteissa yhteistyön toivotaan syventyvän entisestään. Tällä hetkellä valmistellaan naapuruutta koskevaa toimintaohjelmaa, johon sisältyvät osapuolten tulevia vuosia varten yhdessä määrittelemät avainalueet. Tarkoituksena on tehostaa huumausaineiden torjuntaa muun muassa panemalla täytäntöön assosiaatiosopimuksen 62 artiklan 3 kohta, jossa määritellään yhteistyön eri alat, sekä tukemalla kattavaa huumausaineiden vastaista kansallista strategiaa kysynnän ja tarjonnan vähentämiseen tähtäävillä toimenpiteillä ja alueellisilla kehityshankkeilla.
